

Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha

Soudní č. 1672/1a, pošt. příhrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

SDĚLENÍ

ve věci žádosti o poskytnutí informace

Vězeňská služba České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4, jakožto povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („povinný subjekt“), obdržela dne [REDACTED] prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb žádost o poskytnutí informace podanou s odkazem na zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („zákon o svobodném přístupu k informacím“), kterou podal [REDACTED] zaevidována pod čj. [REDACTED] ve znění (cit.):

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

- 4) a) *Pokud HLAVNÍ LÉKAŘ VĚZNICE LŽE ve stanoviscích pro třetí stranu (GŘ VS ČR. SOUDY, MIN. SPRAV.) a odsouzený má možnost tuto skutečnost prokázat pouze v též věznici jak má postupovat? Ředitel věznice ani OPaS tvrdí, že nejsou v rámci medicíny odborně způsobilé.*
- b) *Pokud HLAVNÍ LÉKAŘ VĚZNICE NEKONÁ V RÁMCI SVÉHO PRACOVNÍHO ZARÁZENÍ, a to i přes minimálně 20 oficiálních žádostí – proseb o konání jak má odsouzený postupovat? Kdy navíc tímto hrozí neustále riziko odsouzenému kázeňským trestem, pro NEKONÁNÍ HLAVNÍHO LÉKAŘE VĚZNICE? (jedná se např. o POVOLENKY – ÚLEVY: INVALIDNÍ VOZÍK, BERLE, OBUV, ORTÉZA atd.)*

„DOPOSUD VE VŠECH VĚZNICÍCH TYTO ÚLEVY BYLY VYSTAVOVÁNY, A TO I NA ZÁKLADĚ STANOVISKA ODBORNÝCH LÉKAŘŮ“.

c) Pokud NENÍ DODRŽOVÁNA ODBORNÝM LÉKAŘEM stanovená léčba a vzhledem k tomu odsouzený trpí bolestma atd. kdo je schopen tento projev ZLOVŮLE v rámci VS ČR NAPRAVIT? Nebo TÝRÁNÍ A JINÉ NELIDSKÉ ZACHÁZENÍ je bráno jako součást TRESTU ODNĚTÍ SVOBODY?

5) *LÉKAŘI V RÁMCI VS ČR jsou zodpovědní kterému ministerstvu? SPRAVEDLNOSTI? ZDRAVOTNICTVÍ?*

Povinný subjekt po posouzení žádosti jak z hlediska četnosti požadavků, z hlediska obsahu, tak po právním posouzení žádosti a správním uvážení následně dospěl k závěru, že z hlediska srozumitelnosti, přehlednosti a předpokládané rozdílnosti výsledků rozhodování o žádosti bude žádoucí každou jednotlivou žádost posuzovat jednotlivě, popř. po částech.

Povinný subjekt z žádosti v nyní posuzovaném případě vyčlenil bod 4. a 5. Problematikou se zabýval samostatně.

I.

Z hlediska ústavního práva na svobodný přístup k informacím dle čl. 17 Listiny, dále z hlediska právní úpravy v zákoně o svobodném přístupu k informacím a na základě konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu nebo Ústavního soudu, povinný subjekt seznal a dospěl k závěru, že nejsou dány důvody k odmítnutí této části žádosti.

II.

K jednotlivým bodům žádosti uvádí povinný subjekt následující:

Ad 4 a)

Pacient má v souladu s ustanovením § 93 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, ve znění pozdějších předpisů, možnost podat proti poskytovateli zdravotních služeb stížnost, kterou v první instanci šetří dotčený poskytovatel zdravotních služeb, a není-li pacient s jejím vyřízením spokojen, může se obrátit na příslušný správní orgán, kterým je v případě Vězeňské služby České republiky Ministerstvo spravedlnosti České republiky.

Nutno upozornit, že při šetření stížností vychází jak Vězeňská služba České republiky, tak Ministerstvo spravedlnosti České republiky, z obsahu zdravotnické dokumentace, eventuální vyjádření vedoucího lékaře slouží pouze jako doplnění.

Směřuje-li pacient svou stížnost pouze na konkrétního lékaře, má možnost obrátit se dle § 2 odst. 2 písm. e) zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů („zákon č. 220/1991 Sb.“), též na Českou lékařskou komoru.

Ad 4 b)

Jak uvedeno výše, tak pacient disponuje právem podat stížnost.

Ad 4 c)

Zodpovězeno v předchozích bodech.

Ad 5)

Lékaři Vězeňské služby České republiky nejsou zodpovědní žádnému ministerstvu. Lékaři jsou povinně členy České lékařské komory, která jako stavovský orgán ze zákona č. 220/1991 Sb., mimo jiné dbá na odbornou a etickou úroveň svých členů. Dohled nad poskytovateli zdravotních služeb vykonávají příslušné správní orgány, v případě Vězeňské služby České republiky Ministerstvo spravedlnosti České republiky.

